

да изобрази и просвѣти; кой-то отъ все сѣрдце желяе да бѣде Богу угоденъ, той трѣбува да укланя отъ пѣть-атъ сичко-го онова отъ кое-то бы могълаз да са препане (сѣпне), а на противъ въ сѣкое время и при сѣкое дѣло и постѣпанье да освѣдоचाва, чи негово-то сѣрдце съ любовь пламти камъ Бога, и чи има чувство за сичко онова, що е честно, красно и що е голѣмо; защото сурово-то сѣрдце и дива-та нравъ, коа-то са сама себе допада въ подрѣзливывы-те и не приличны-те израженїа, много отежчава на человекѣа трудъ-атъ, ако ще да са очисти и отресе отъ тѣхъ дивлачина и суровость, и да са, тѣхъ да речемъ, совсемъ изъ вѣтре преобрази и препороди. У корны рѣчи, гнѣсны разговори и сѣблазнительны прикаски замѣтuvatъ чистотѣ-тѣ сѣрдечнѣа и понижаваатъ душевно-то достоинство. За ради това са сички-те добры человекѣа укланатъ отъ такива дружтѣа, а лошаваы-те още по голѣмо прїятелство пракаатъ; защо тука иматъ время, да са узаймно раздражаваатъ и подстрекаватъ, на сѣкакво безчинїе и злочинство, и на задоволаванье на сѣкояж чувственѣа страсть, коа-то е убиточна и за тѣло-то и за душиж-тѣа имъ.

Найпосле отъ сичко-то що сме до тука рекли, она, кой-то Божїе-то свѣто има и сичко-то онова, що са на Бога односа, лекомыслено и безъ наймалко страхопочитанїе изговара, той отравя сѣрдца-та и разкала нравы-те на некиннѣ-тѣа юность. И въ тоа случай е негово-то дѣло право злочинство, защо наноси вредъ съ свой-атъ азыкъ на незрелѣ-тѣа юность, и нейны-те нравы съ свой-атъ примѣръ развращава. О, вы! кои были, да были, вы, кои Божїе-то свѣто има злоупотребавате, какъ можете и да помыслите,